

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Építők

Június első vasárnapján köszöntjük az építőmunkásokat. Régi hagyomány nálunk megtisztelni azt a szakmát, amely maradandót alkot. A házak, gyárak, középületek csalhatatlanul tanúskodnak szaktudásukról, szorgalmukról, s néha hibáikról is. Az építőipar felelős szakma, amelynek éppen úgy kell szolgálnia a jelent, mint a jövőt.

Ilyenkor persze nemcsak a szakmára, a hagyományaira gondolunk, hanem számba vesszük: mit adott nekünk, környezetünknek a közelmúltban? Szegeden talán különös, kritikus figyelmet szentelünk alkotásaira, mert a város a lehetőség határáig igénybe vette — és veszi — az építőket, évtizedes elmaradást kellett rövid esztendő alatt megszüntetniük. Akár a lakáshelyzetet, akár pedig középületeinket, a város arculatát tekintjük, örömmel nyugtázzhatjuk az eredményt: Szeged, mint az öt kiemelt város egyike, dinamikus fejlődik. Működik a házgyár, a DÉLEP mellett új vállalat — az ALÉP — kezdett dolgozni. A megyei székhelyű szocialista építőipar munkáinak értéke csupán tavaly 1,8 milliárd forint volt, a termelés mintegy 20 százalékkal meghaladta az 1971. évi eredményeket. Természetesen a számokkal jelképezett fejlődés jól tapintható, érzékelhető hétköznapjainkon is. Tarján szemünk láttára terebélyesedik, a házgyári elemekből szinte hónapok alatt nőnek ki újabb utcáinak. És ugyanígy hétköznapjaink izgalmas látványa a belvárosi környezetünkbe jól illeszkedő tömbök születése, az újszegedi oldalon, az odesszai városrészben megindult újabb lakásépítkezés. A munka láttán az egyszerű szemlélő is észreveszi, hogy az új házak nemcsak azért szebbek a régiéknél, az öt-tíz évvel ezelőtti adóttáknál, mert friss rajtuk a festés, vakolás. Észre kell vennünk, az építőipar talán számokkal még nem eléggé kifejezhető saját fejlődését, szakmai pallérozódását. Sétáljunk végig akár Tarján, akár a Belváros utcáin, a különbség önmagáért beszél! A kor követelményei szerint tervezett épületekben a felhasznált anyag, a beton, az acél, az alumínium harmonikusabban illeszkedik egymással, a forma egységesebb a benne foglalt tartalommal. A házak tervezőinek elgondolását mind sikeresebben valósítja meg a szocialista építőipar, s ez akár hogyan vesszük, nem kis dolog. Mert nem olyan régen még kizárólag téglá, habarcs, gerenda volt minden épület fő alkotóeleme, az évszázados anyagokhoz megfelelő volt az évszázados technológia... Az építőiparnak át kellett élnie saját technikai forradalmát, meghozta úgy, hogy az átmeneti években is elvártuk tőle az új lakásokat, gyárakat.

A folyamat kétségtelenül maga mögött hagyta nehézkességét; az építőmunkások megtanultak már bányázni az új anyagokkal, például a házgyári elemekkel. És ez aligha csak az ő belügyük, mert a negyedik ötéves terv lakásépítési programja egész társadalmunk érdeke. Nem túlzás úgy fogalmazni, hogy a kitűzött, négy-száz ezer lakás felépítése elsősorban azon múlott — s természetesen azon múlik —, hogy a szakma miként alkalmazza a „lakásgyártást”. A házgyári technológiát, mert összkomfortos lakásokat tömegesen, gyorsan építeni csak ilyen módon lehetséges. Örömmel látjuk, hogy a Szegedi Házgyár termékeiből a szegedi építőipar jó, s mind jobb házakat, lakásokat készít. De ne csak azt vegyük észre, ami önmagában látványos. A lakások jó közelművek nélkül nem szolgálhatnak kényelmüket. Maradva Szeged példájánál — megelégedve vehetjük tudomásul, hogy erről sem feledkeztek meg, az Alföldi Közmű- és Mélyépítő Vállalat közreműködésével megszületik a város új csatornarendszere, és javul az úthálózat.

Elismeréssel gondolunk az építőkre, akiknek munkájuk nyomán kényelmesebb, teljesebb lesz életünk ma — és holnap.

M. I.

Kitüntetések, az ALÉP ünnepe

Tegnap, szombaton délelőtt az Alföldi Közmű- és Mélyépítő Vállalat dolgozói az újszegedi Vigadóban emlékeztek meg az építők napjáról. Az ünnepségen részt vett Szabó Sándor, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára is. Horváth Gyula, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa beszélt az ünnep jelentőségéről, méltatta az építők eredményeit, erőfeszítéseit, s változta az ipar előtti álló feladatokat.

Az ünnepségen az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta meg Zsidov Mihály főművezető, tizen a Kiváló Dolgozó jelvényt és oklevelet vehettek át.

Az építők napja alkalmából az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta az Építési és Városfejlesztési Minisztériumban Tölgyesi Béla, a Szeged megyei városi tanács vb építési, közlekedési és vízügyi osztályának vezetője, valamint Oláh László, a megyei tanács vb márkói járási hivatalának műszaki osztályvezetője. A Csongrád megyei Építőipari Vállalatnál rendezett ünnepségen Buzás Ernő ács és Kecskeméti Gyula művezető (Vásárhely) kapta meg az említett kitüntetést. A megyei tanácsánál pedig Rumbel Józsefnek, a Hódmezővásárhelyi Építőipari Szövetkezet elnökének nyújtották át a kitüntetést.

Magyar-osztrák együttműködés

Dr. Hannes Androsch, osztrák pénzügyminiszter magyarországi hivatalos látogatásának befejeztével szombaton a Magyar Sajtó-Házban tájékoztatta az újságírókat tárgyalásainak eredményeiről, s a magyar-osztrák gazdasági kapcsolatok néhány kérdéséről.

Az osztrák miniszter emlékeztetett arra, hogy Fock Jenő miniszterelnök és dr. Bruno Kreisky osztrák szövetségi kancellár ez év márciusi budapesti találkozásán a minisztériumok közötti munkakapcsolatok elmélyítésében is megállapodtak. Ennek nyomán került sor mostani magyarországi tárgyalásaira, amelyet eredményesnek értékel.

Véleménye szerint jó lehetőségek kínálkoznak a termelési kooperáció bővítésére. A már jól működő vegyipari együttműködésen kívül bővíthető a két ország gépipari, élelmiszeripari és járműipari együttműködése.

Az osztrák pénzügyminiszter szombat délután elutazott hazánkba. (MTI)

Zöldterület és gázkazánok

Tiszta levegőt a tüdőbe — Szegedi helyzet

Sokféle népbetegséget sikerült legyőzni napjainkig. Am a hozzáértők egyre többen beszélnek úgy a légutak betegségeiről, mint valaha a tébécéről: a levegő szennyeződése tüdőt, hörgőket támadja. Szegedet ugyan nem fenyegetik füstködök, de éppen azért, mert porból akad elég, fontos, hogy legalább a füst ne rontsa a város levegőjét.

A földgáz hasznosításának máris érezhető előnyei vannak: egyre több lakóház kénye fölüli hiányzik a hajdani látvány, a kanyargó füst. Jöcskán akadnak azonban még a Belvárosban is olyan intézmények, amelyek nem jutottak hozzá, hogy kazánjaikat átalakítsák. S bár egyszerű lett volna, hogy a földgázprogrammal párhuzamosan az iskolák, klinikák, intézmények is átérnek a korszerű fűtésre, ennek anyagi akadályai voltak. Még egy-egy felújításkor is alaposan meggondolja a beruházó, hogy terveztesse-e új kazánokat, hiszen azok egymillióval bizonyosan megemelik a költségeket. A Bajcsy-Zsilinszky utca—Károlyi utca—Széchenyi tér és a Nagy Jenő utca

által határolt lakótömb gázüzemű központi fűtési berendezéseinek kialakítása például 930 ezer forint.

Az effajta megbízásra nem is akad mindig vállalkozó, s gyakorta húzódnak a kelleténél tovább a munkák. Így járt például a múzeum is, amelynek környékén most tüntetik el a ki tudja mikor elkezdett kazánház-építés nyomait. A környék lakossága azonban mindenütt örömmel veszi tudomásul a fűtési szezon kezdetén, hogy tisztult a levegő. Bár ma is megszokott helyén sötétlik a városi fűdő sötét kéménye, nem ont tavaly óta füstöt, mert a vállalat felújította az energiabázist, beszerezve két gázüzemű kazánt.

Az is bizonyos azonban, hogy nem lehet akárhova gázkazánt beszerezni. Nagyobb biztonságot kíván, s ha pincébe kerül, fokozott légcserét. Elektromos automatikájuk — mely kezelésüket könnyebbé teszi — egyszersmind meg is drágítja őket. Ezért — különböző hírforrásokból megtudható — külföldön is akadnak, akik idegenkednek az ilyesfajta rekonstrukcióktól.

Elterjedésüket — a Belvárosban s a külvárosban egyaránt — azzal is lehetne gyorsítani, ha a városi tanácsnak lenne valamilyen eszköze — például kedvezményeket adna a gázüzemre áttérő intézményeknek — serkentésükre.

Legalább ilyen fontos, hogy minél kevesebb por szennyezze a levegőt, szaporodjon az úgynevezett pormentes utak kilométerei-nek hossza. Ez azonban azt is jelenti, hogy az utak korszerűsítései általában a zöldterület csökken: fákat kell kivágni, aszfalt lesz a fű helyén. Ilyen körülmények között az lenne az érthető, ha az emberek a maradék zöldet féltve óvnák, s nem az, ami naponta látható, hogy poros gyalogutakat tapasztanak a fűvön át. S gyérül a fű attól is — kivéve idegenforgalmi szempontból is fontosnak tartott parkjainkat —, hogy nincs megoldva jó néhány helyen locsolásuk.

Túl vagyunk már a fűréplni-tilos korszakon, de ennek olyan szomorú következményei is vannak, hogy — megfelelő számú labdátér (hiszen csak a Bartók Béla tér nevezhető igazán annak) és grund hiányában — a zöldet hamarosan szürkévé tapossa a focizók népes tábora. Még olyan helyeken is — például Tarjánban —, ahol a környéken tíz percnyire számtalan szabad s kisebb pályának is alkalmas hely található, lecsupált foltok hirdetik, hogy futballban él a nemzet. Pedig, éppen azért, mert az építkezésekről sok por kerül a levegőbe, fontos lenne, hogy azokat a lakótelepi zöldterületeket, amelyekre milliókat áldoz a város, jobban védjék az otlakók. S az is, természetesen, hogy a tervezői asztalokon minél több olyan terv születessen meg, mint a Bartók Béla téré.

Szeged nem tartozik a legjobban veszélyeztetett levegőjű városok közé. Gázkazánok, aszfaltos utak, újabb s újabb fasorok mellett az is kell azonban ahhoz, hogy levegőjéből nagyobbat harapjon az ember; óvjuk tisztaságát!

Veress Miklós

Ifjú Gárda szemle

Dávid Mihály felvétele

Fiatalok díszelő menete

Négy száz, két egyenruhás fiatal — közöttük csaknem 200 leány — sorakozott fel tegnap, szombat délelőtt a KISZ Ifjú Gárda Csongrád megyei szemléjének megnyitóján. Az újszegedi ifjúsági táborban kétnapos szemlének értékeli a megye városainak, járásainak ifjúgárdista aleggységeiben az elmúlt évben végzett politikai és kiképzési munka eredményeit.

A megnyitó ünnepségen többek között ott volt dr. Kovács Lajos, a megyei pártbizottság osztályvezetője, Szógi Béla, a KISZ KB tagja, az ifjúsági szövetség megyei bizottságának első titkára, dr. Vincze Zoltán, a megyei rendőr-főkapitányság helyettes vezetője és Bicsak Vilmos, az Ifjú Gárda orszá-

gos parancsnokának helyettese. Eljöttek a fegyveres testületek képviselői is.

Az újszegedi ifjúsági tábor főterén katonás formások közepette zajlott le az ünnepség, mely tisztelegéssel kezdődött a gárda vörös zászlajánál. A DIVSZ-induló hangjai után Ósz Károly megyei Ifjú Gárda parancsnok köszöntötte a szemle résztvevőit, majd Gurka Zoltán honvéd alezredes tartott megnyitó beszédet. Szólt arról, hogyan járul hozzá valamennyi gárdista aleggység a szocialista tudat, a hazafiság, az internacionalizmus, s a szocialista emberi tulajdonságok fejlesztéséhez. Elmondta, hogy minden évben egyre többen jelentkeznek az Ifjú Gárda soraiba. Vállalják

a tudnivalók elsajátítását, szolgálatot teljesítenek, hozzájárulnak a rend, a nyugalom őrzéséhez, embertársi együttérzésből segítenek, ahol tudnak. Szegeden, Makón, Hódmezővásárhelyen tűzrendészeti, egészségügyi és határőr aleggységek alakultak és tevékenykednek. A megnyitót követően az Ifjú Gárda aleggységek díszmenetben vonultak el az elnökség előtt. Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

A III. megyei Ifjú Gárda szemlén részt vevő fiatalok számát adnak tudásukról, felkészültségükről a kétnapos eseményen.

A tegnapi versenyprogramban alaki és lövészeti szemle szerepelt, ma, vasárnap pedig járőrversenyt rendeznek.

Elutaztak a szovjet pártmunkások

Szombaton elutazott hazánkba a Szovjetunió Kommunista Pártja pártmunkás küldöttsége, amely a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására A. P. Filatovnak, az SZKP KB póttagjának, a novoszibirszki pártbizottság első titkárának vezetésével május 24-től június 2-ig tartózkodott hazánkban. A szovjet pártmunkások Budapest, Borsod, Fejér és Szolnok megyében tanulmányozták az MSZMP városi, járási és fővárosi kerületi bizottságainak munkáját, tapasztalatait.